

ното, дори се прѣсторилъ, че нищо не чулъ, когато мюдюринътъ Янко Бѣлялията, който билъ отъ Търново, възразилъ на Янаки, че той добръ познавалъ и него и баща му като видни и почетни търговци.

—Никола, добавилъ той, като младежъ е доста буенъ, но работата си гледа добръ и нищо лошо за него несъмъ чувалъ.

Въ сжщия духъ се изказалъ за Никола Г. Кабакчиевъ и за баща му и Ив. х. Савовъ. Последния потвърдилъ, че тази вечеръ и той билъ видѣлъ Кабакчиева съ единъ човѣкъ, навѣрно търговецъ, като минали въ пжтя, но нѣмалъ възможность; нито да се срѣщне, нито да говори съ него,

Янаки Петковъ, който тази